

vigan él, másodszor is férjhez ment, 's naponként ifjadni látszik. Midőn pedig Kázmér' rokonai, némelly alapos gyanúk után bűnvádi kereset alá vevék őt, Jenny' sirja emlékmárványt nyert, 's a' mostoha, adalok' hiánya miatt, felmentve lön. — Kázmér ugyan, a' szomorú történetet megelőző napon látott a' mostohánál egy pár feltűnőleg idegen alakot, de miről feledkezünk n.eg hamarébb mint az egyszer látott arczról? főképen, ha azokra kevésbé is figyeltünk. . . . De e' nő éveken át megtartja vidám tekintetét, Jenny' sirját pedig koronként fris pázsittal ujitatja! Vagy tán nem boszulandja meg a' bűnt előbb-utóbb a' lelkiismeret?

Pálffy Albert.

KOLTEMÉNYEK.

Pályalomb.

Kiléptem ősz apámnak
Házából, ifju még;
Nem tudva, kit kövessek,
Nem, mit hozand a' vég.

Előre 's messze néztem,
'S mindig előre csak;
Erdők, mezők köröttem
Mind elmaradtnak.

Csak lábom nem hagyott el,
'S tetőm, az égi ív,
'S a' kettőnek közötté,
Melly élt és vert a' szív.

Szivemben tettvágy égett,
Karomban volt erő,
Megküzdni egy világgal,
Vagy halni mint dicső.

'S im egy piczinke gyermek

Előttem útát áll.

„Vagy őt ejtsem le harcokban,
Vagy engem ér halál”.

Nevetve elfogadtam, —

'S kivittuk a' tusát;

De, a' ki elveszté,

Én voltam, a' csatát.

Sziven talált a' gyermek —

Oh átkos-édes ív!

Karom lelankad, érzem,

Elvérezik a' szív!

De bár csatát veszíték,

'S övé a' diadal:

Enyém, mit érte nyújtott,

A' szerelem 's a' dal.

'S ha sirba szállok egykor,

Lelkem vigaszra lel:

Daloltam és szerettem

'S küzködve veszttem el.

Garay.

EGY SZÓ A' MAGA IDEJÉN A' DIVATRÓL, 'S KÜLÖNÖSEN A' FRANCZIA DIVATRÓL.

(Folytatás.)

A' juliusi forradalom egyedül a' kormányzó személyzetet változtatá meg, a' társas körülményeket úgy hagyva mint voltak. A' társaság megtartá formáit és erkölceit; igen természetes tehát, hogy a' restauratio' elvei és divatja is megtartatott. Csak az irodalom lön terjedtebb és szabadabbá, de túlságosabb és féktelenebbé is; mert X. Károlylyal határozottan megdöntetett a' classicismus; a' regényes iskola győzelmesen kelt ki a' csatából 's Franciaország legalább aesthetikai tekintetben nyert uj, szabadelműbb alaptörvényt. Kor-

mány és divat' dolgában mindenben a' régi maradt. A' középkori divatszokásokat a' juliusi forradalom szintugy sanctionálta: míg a' régi nemességet hivatalaiból 's legnagyobb befolyásu helyeiből kiszorítá, addig a' sértett kedélyekben uj tűzre lobbantá az eltemetett osztályigényeket és előítéleteket 's felszabadítá az uj pénz- és börzeemberek' felfuvalkodott gögjét. Sok régi főnemes család, melly czimerét a' Bourbonok alatt rejtekben tartá, a' három nap' eseményei után nem késelt elsárgult törzsofáját 's penészedett okleveleit előszedni; az urias Saint-Germain külváros, mellynek hôtelei' elhagyatott udvarában már kövér fütenyészelt, újra felnyitá teremeit, ősök' képeivel pompázó csarnokokat a' polgári királyság' ellenébe. Utánok sántikált a' fattyunemesség, melly szinte iparkodék képzelt nagyságát érvényesíteni 's a' polczrauszók minél kényelmelenebbül érzék magokat az udvar 's a' legfőbb társaságok' légében; annál fontosb 's hűbértosztogató tekintélyt gyakorlottak családjuk és hatáskörükben. A' gazdag tőzsérek 's gyárnokoknak egész szenvedelmökké vált a' czimerekkel 's cselédséggeli fényelgés; köztudomású, hogy meggazdagodott szappanosok 's más e'félék grófi koronát himeztettek zsebkendőikbe, metszetének kapuik fölé; megkimélték magukat a' czimerbuvár' drága segélyétől, ki legbusásabb fizetés mellett is kényére űzheté tudatlanságukkal játékát, — 's legokosabban véltek cselekedni, ha czimerválasztásaiknál az aranyzók 's fénymázlók' izlésének 's képzelemerejének szabadtért engedtek. Illy körülmények közt létesült az-

lán a' legujabb pénzaristokratia által egy czimergyűjtemény, melly a' legtudósbb czimerbuvárt is nem egyszer hozná zavarba.

'S ime, olly sok véres forradalmak után, mik minden rendet egyenlősfítni, minden szabadalmakat kiirtani törekedtek — egyszerre csak egy egész új világa támadt fel a' kiváltságosoknak! Párisban t. i. ma már nem csak egy nemesség van, mint az „ancien régime“ alatt volt, ott most három négyféle nemességiemre is találunk, mellyek elvont különzésben, gépíleg egymás mellé rakva, egymásra illesztve vagy kirívó színezettel vegyítve még fel nem homoltak, azért küzdő 's egymás' megsemmisítésére kész ellentétekül mutatkoznak. Itt az özönelőtti nemesség, szintolly becsületszilárd mint megkövült elveivel; a' restauratio' udvarnemessége, finom de lovagiatlan tonjával; a' császárság' katonanemessége, fenhéjázó tozonborz viseletével; a' pénznemesség, simítatlanságával 's tolakodásával áruíva el Jordanból 's a' nép' legalsóbb osztályából származtát, — 's megvettette a' régi nemességtől szintolly mérték feltett, mint mennyire ez a' többi néposztálytól gyűlöltetik.

A' juliusi naptól kiköltött uj aristokratia czimek' hiányában legalább házi hatáskörére törekedék nyomni a' hűbéridők' jellemét. Góth ágyakat, régi tarka szőnyeget, korábbi századokbeli díszedényeket, régi dús bútorzatot, ékes metszésű szekrényeket 's székeket, szóval középkori mustrák után készült mindennemű egyházi 's házi bútorokat vásárlott össze érczből, kőből, elefántcsontból 's fából.

A' volt elelemárusnék Sz. Rochba jártak misére 's szórakozott ájtattal lapozgattak arany kezdőbetűs imakönyvükben. Thiers ur mint bizonyos kulföböl értelm, egész Antwerpet felforgattatá, csak hogy neje' boudoirjába egy góth imazsámolyt kerítsen. A' műárosok számtalan megrendeléseket kaptak a' régi németalföldi iskolabeli képek' megszerzésére; 's mig Hans Steen 's Mieris Ferencz hecsükből vesztének, addig Hugo van der Goes 's Mabuse' műveik huszszorta magasbra szökkentek korábbi boltároknál.

Az irodalom békén rágódék odább a' regényesen, a' régi tornyokon, váromokon 's kéziratokon, a' középkor költészetén 's álladalom' bölcsességén, 's szorgalmasan kikészíté a' lovag — 's szerzetes - kort, a' pápaságnak, VII. Gergely, ez egyházi Napoleon, alatti rejtélyeit 's dicsőségeit. A' regényírók át meg át fürkésztek ezen kikiáltott kor'

legtitkosb zugait, szobái's körülményesebb ismereteket terjesztének a' magasabb körökben a' régi párisi tolvajfészkekről, — a' kóborlovagság' búvhelyeiről 's a' középkori bűn' és kolduskodás' minden barlangiról. A' színírók titokteljes aranykészítőikkel, korhely troubadourokkal, ittas ököllovagokkal tömtek meg a' szint. A' festők szinte kitétek magokért, ugynevezett történeti genréképeikben alchymistákat állítanak elének lámpafénynél, kemenczékkel 's minden sikamos tartalmú lombikkal telt ördög műhelyökben, — cabalisticus bölcsüket tanszobájokban, könyvekkel halmozott asztallal, lo.nbikkal 's szelenczékkel 's mindenféle varázsszerekkel rakott falakkal 's gerendákkal, 's mindez bűvös fénytől világítva; egyházmeneteket ólomköpenyekben, az inquisitio' kinvallatásait 's e' nemű iszonyú és borzalmas szereit a' középkornak.

(Vége kör.)

TÁRCZA.

Pesti posta. A' RRek' teremének kijavitása végett aug. 1jéig felfüggesztett országgyűlés' szünete Ná d o r ö F ő h e r e z s e g é t ismét körünkbe hozá. Ő fensége, megérkezése' napja óta (jul. 15), közhelyeinket egyiket a' másika után látogatja, a' fővárosiaktól mindenütt ragaszkodó tisztelet 's szeretet' jeleivel fogadtatván.

— Nem csak vizen, de szárazon is egymást érik a' szerencsétlen esetek fővárosinkban; az utóbbiak közt főhelyen említjük meg egy három éves kis gyermeknek az első emeleti ablakból történt leesését, 's azonnali halálát, — hogy a' gondatlan

szülők (kiknek itt száma legio) e' borzasztó esetet intésül és okulásul vegyék.

— Öngyilkolásokról is egyre hallani; politikai lapjaink is többeket közlöttek a' lefolyt hetekben, — de néha igen helytelen kifejezésekkel, mint minap a' Világ is, midőn egy illy szerencsétlen ifjúról írván, ezt veti utána: „Utósó pillanatit is még hazugsággal undorítá, mert „Mediciner“-nek adta ki magát, pedig csak borbélylegény volt! (Milly iszonyú vétség, hogy azt illy pillanatban is fel kell hozni!) 'S továbbá: „Mondják, halála után találkozott egy jótevője, ki eltemetteté őt.“ (Istenem, hát